

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thể gian, xuất thể gian của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc thể gian, xuất thể gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thể gian, xuất thể gian của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh thể gian, xuất thể gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái

danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của ba mươi hai tướng đại sĩ chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc khả đắc, bất khả đắc của ba mươi hai tướng đại sĩ; hoặc khả đắc, bất khả đắc của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh khả đắc, bất khả đắc của ba mươi hai tướng đại sĩ và cái danh khả đắc, bất khả đắc của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của ba mươi hai tướng đại sĩ là đại Bồ-tát; chính cái danh

khả đặc, hoặc bất khả đặc của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là đại Bồ-tát?

Lại nữa, Thiện Hiện! Người quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch: Bạch Thế Tôn! Hoặc pháp không quên mất; hoặc tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh pháp không quên mất và cái danh tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thường, vô thường của pháp không quên mất; hoặc thường, vô thường của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thường, vô thường của pháp không quên mất và cái danh thường, vô thường của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc lạc, khổ của pháp không quên mất; hoặc lạc, khổ của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh lạc, khổ của pháp không quên mất và cái danh lạc, khổ của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc ngã, vô ngã của pháp không quên mất; hoặc ngã, vô ngã của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh ngã, vô ngã của pháp không quên mất và cái danh ngã, vô ngã của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịnh, bất tịnh của pháp không quên mất; hoặc tịnh, bất tịnh của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp không quên mất và cái danh tịnh, bất tịnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc không, bất không của pháp không quên mất; hoặc không, bất không của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh không, bất không của pháp không quên mất và cái danh không, bất không của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tướng, vô tướng của pháp không quên mất; hoặc hữu tướng, vô tướng của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp không quên mất và cái danh hữu tướng, vô tướng của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có

thể nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu nguyện, vô nguyện của pháp không quên mất; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không quên mất và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của pháp không quên mất; hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của pháp không quên mất và cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Ngươi lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc viễn ly, bất viễn ly của pháp không quên mất; hoặc viễn ly, bất viễn ly của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh viễn ly, bất viễn ly của pháp không quên mất và cái danh viễn ly, bất viễn ly của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh viễn ly, hoặc bất viễn ly của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu vi, vô vi của pháp không quên mất; hoặc hữu vi, vô vi của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu vi, vô vi của pháp không quên mất và cái danh hữu vi, vô vi của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu lậu, vô lậu của pháp không quên mất; hoặc hữu lậu, vô lậu của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không quên mất và cái danh hữu lậu, vô lậu của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc sanh, diệt của pháp không quên mất; hoặc sanh, diệt của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh sanh, diệt của pháp không quên mất và cái danh sanh, diệt của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thiện, phi thiện của pháp không quên mất; hoặc thiện, phi thiện của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm

bắt được, vì tánh chẳng có, hưởng là có cái danh thiện, phi thiện của pháp không quên mất và cái danh thiện, phi thiện của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tội, vô tội của pháp không quên mất; hoặc hữu tội, vô tội của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hưởng là có cái danh hữu tội, vô tội của pháp không quên mất và cái danh hữu tội, vô tội của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của pháp không quên mất; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hưởng là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không quên mất và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thế gian, xuất thế gian của pháp không quên mất; hoặc thế gian, xuất thế gian của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hưởng là có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không quên mất và cái danh thế gian, xuất thế gian của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp

không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không quên mất; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không quên mất và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của pháp không quên mất; hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của pháp không quên mất và cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của pháp không quên mất; hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của pháp không quên mất và cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của pháp không quên mất là đại Bồ-

tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của pháp không quên mất chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của tánh luôn luôn xả chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc khả đắc, bất khả đắc của pháp không quên mất; hoặc khả đắc, bất khả đắc của tánh luôn luôn xả, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh khả đắc, bất khả đắc của pháp không quên mất và cái danh khả đắc, bất khả đắc của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của pháp không quên mất là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của tánh luôn luôn xả là đại Bồ-tát?

Lại nữa, Thiện Hiện! Người quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch: Bạch Thế Tôn! Hoặc trí nhất thiết; hoặc trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh trí nhất thiết và cái danh trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thường, vô thường của trí nhất thiết; hoặc thường, vô thường của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thường, vô thường của trí nhất thiết và cái danh thường, vô thường của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc lạc, khổ của trí nhất thiết; hoặc lạc, khổ của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh lạc, khổ của trí nhất thiết và cái danh lạc, khổ của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc ngã, vô ngã của trí nhất thiết; hoặc ngã, vô ngã của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh ngã, vô ngã của trí nhất thiết và cái danh ngã, vô ngã của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịnh, bất tịnh của trí nhất thiết; hoặc tịnh, bất tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịnh, bất tịnh của trí nhất thiết và cái danh tịnh, bất tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh không, hoặc bất không của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc không, bất không của trí nhất thiết; hoặc không, bất không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh không, bất không của trí nhất thiết và cái danh không, bất không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh không, hoặc bất không của trí nhất

thiết là đại BỒ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại BỒ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí nhất thiết chẳng phải là đại BỒ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại BỒ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tướng, vô tướng của trí nhất thiết; hoặc hữu tướng, vô tướng của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tướng, vô tướng của trí nhất thiết và cái danh hữu tướng, vô tướng của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí nhất thiết là đại BỒ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại BỒ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí nhất thiết chẳng phải là đại BỒ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại BỒ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu nguyện, vô nguyện của trí nhất thiết; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của trí nhất thiết và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí nhất thiết là đại BỒ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại BỒ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của trí nhất thiết chẳng phải là đại BỒ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại BỒ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của trí nhất thiết; hoặc tịch tịnh, bất tịch tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của trí nhất thiết và cái danh tịch tịnh, bất tịch tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của trí nhất thiết là đại BỒ-tát; chính cái danh tịch tịnh, hoặc bất tịch tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại BỒ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc viển ly, bất viển ly của trí nhất thiết; hoặc viển ly, bất viển ly của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh viển ly, bất viển ly của trí nhất thiết và cái danh viển ly, bất viển ly của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh viển ly, hoặc bất viển ly của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu vi, vô vi của trí nhất thiết; hoặc hữu vi, vô vi của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu vi, vô vi của trí nhất thiết và cái danh hữu vi, vô vi của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu lậu, vô lậu của trí nhất thiết; hoặc hữu lậu, vô lậu của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu lậu, vô lậu của trí nhất thiết và cái danh hữu lậu, vô lậu của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc sanh, diệt của trí nhất thiết; hoặc sanh, diệt của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh sanh, diệt của trí nhất thiết và cái danh sanh, diệt của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh sanh, hoặc diệt của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh sanh, hoặc diệt của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thiện, phi thiện của trí nhất thiết; hoặc thiện, phi thiện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thiện, phi thiện của trí nhất thiết và cái danh thiện, phi thiện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc phi thiện của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu tội, vô tội của trí nhất thiết; hoặc hữu tội, vô tội của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu tội, vô tội của trí nhất thiết và cái danh hữu tội, vô tội của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc hữu phiền não, vô phiền não của trí nhất thiết; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của trí nhất thiết và cái danh

hữu phiền não, vô phiền não của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thể gian, xuất thể gian của trí nhất thiết; hoặc thể gian, xuất thể gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rất ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh thể gian, xuất thể gian của trí nhất thiết và cái danh thể gian, xuất thể gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh thể gian, hoặc xuất thể gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của trí nhất thiết; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rất ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của trí nhất thiết và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của trí nhất thiết; hoặc thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rất ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, huống là có cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của trí nhất thiết và cái danh thuộc sanh tử, thuộc Niết-bàn của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái

danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc sanh tử, hoặc thuộc Niết-bàn của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của trí nhất thiết; hoặc tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của trí nhất thiết và cái danh tại nội, tại ngoại, tại lưỡng gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh tại nội, tại ngoại, hoặc tại lưỡng gian của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của trí nhất thiết chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc khả đắc, bất khả đắc của trí nhất thiết; hoặc khả đắc, bất khả đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh khả đắc, bất khả đắc của trí nhất thiết và cái danh khả đắc, bất khả đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của trí nhất thiết là đại Bồ-tát; chính cái danh khả đắc, hoặc bất khả đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là đại Bồ-tát?

Lại nữa, Thiện Hiện! Người quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh quả Dự-lưu chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán chẳng phải là đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch: Bạch Thế Tôn! Hoặc quả Dự-lưu; hoặc quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh quả Dự-lưu và cái danh quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh quả Dự-lưu là đại Bồ-tát; chính cái danh quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của quả Dự-lưu chẳng phải là đại Bồ-tát;

chính cái danh thường, hoặc vô thường của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc thường, vô thường của quả Dự-lưu; hoặc thường, vô thường của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh thường, vô thường của quả Dự-lưu và cái danh thường, vô thường của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh thường, hoặc vô thường của quả Dự-lưu là đại Bồ-tát; chính cái danh thường, hoặc vô thường của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của quả Dự-lưu chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc lạc, khổ của quả Dự-lưu; hoặc lạc, khổ của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh lạc, khổ của quả Dự-lưu và cái danh lạc, khổ của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh lạc, hoặc khổ của quả Dự-lưu là đại Bồ-tát; chính cái danh lạc, hoặc khổ của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán là đại Bồ-tát?

Thiện Hiện! Người lại quán nghĩa nào mà nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Dự-lưu chẳng phải là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán chẳng phải là đại Bồ-tát?

Bạch Thế Tôn! Hoặc ngã, vô ngã của quả Dự-lưu; hoặc ngã, vô ngã của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán, rốt ráo còn chẳng thể nắm bắt được, vì tánh chẳng có, hướng là có cái danh ngã, vô ngã của quả Dự-lưu và cái danh ngã, vô ngã của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, thì tại sao có thể nói là chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Dự-lưu là đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán là đại Bồ-tát?

Quyển Thứ 34

HẾT